

VALÈNCIA NOVA

SEMANARI REGIONALISTE

Número solt, 5 céntims

La correspondencia al Director

APAREIX ELS DUMENCHES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Plaza d' Espartero, núm. 3, entresuelo

Valencia (Grau)

Número atrasat, 10 céntims

No se tornen els orichinals

APAREIX ELS DUMENCHES

¡VALENCIANS!

El tren directe està en perill

Un mal valencià que mos deu tot lo que's als valensiáns, ha segut requeit per les companyies de ferrocarrils enemigues del directe, pera que desbarate vostra gestió á favor de l mateix. En pago de la seua traïsió á Valencia, li han promés ferlo conseller de dites companyies en 7000 duros de paga al añ. Continuarem seguinli els pasos y si mos obliguen les sircuntancies pasarem mes abant. Y ara, hasta el disapte que vé.

La Valencia del pervindre

Quantes v'gaes la ha ensomiat llansant fora de si eixa ver de ciutat provincial satèlit de Madrid per erguirse orgullosa y rejuvenida com á soberana del terrer valentí; en vida y conciencia propia, trencant els lligams burocràtics que l' oprimixen; obrint els braços á la vida activa y bulliciosa de valvans de les grans capitals europees realisá sa hermosura de sultana y riquissims dons naturals ab les espléndides gales de la civilitat. Y la ha ensomiat achudá per tots sos bons fills, cada ú desde s' esfera, perque tots en ella tenim posada la fe, l'esperansa y estem encariats en lo resorgiment de la gloriosa Valencia de nostres ideals y anhels de sempre; de la futura ciutat genuinament valentina atesarant tot lo bo de nostra terra pero oberta als vents del progrés y gernanor.

Quant tots els naixents en esta terra vulgam, Valencia renixerá com lo fenix, de les seus sendres, serà l'admiració de propis y estrans. Convencuts de que millor és crear que mirar la faena que hiá per fer, tots ajudarem á lo prepotència de la ciutat á sa grandesa soberana, pera que puga realisar una transformació.

Una quants anys d' administració honrà, de política valenciana desde l' Ajuntament y la Diputació y les principals entitats econòmiques poden fer el milacre de convertirnos d' una població d' aspecte rural en gran ciutat que permetixca les manifestacions més espléndentes de la vida mondial. Magnes reformes, amples vies, exposicions, concursos, parks agrables, dotar nostra vila y alredors sobretot les plaches d' atracció y comoditats pera los visitants; creació d' una societat com la que fá temps funciona en Barcelona de Atracció de Forasters pera fer cumplir les ordenances municipals, reglaments de transports, subsistencies, hotels, etc., publicant y repartint profusament per fora fo-

llets de propaganda de tots les belleses de la regió, facilitant tota classe d' informes á la prensa, als turistes, organisant y patrocinant festejos, màxim quant así tenim una excelent base de atracció, qu' no tenen altres capitals, en les festes de la Fira de Jolíol.

Tot aixó, y molt més que omitem en estes curtes línies, han de fer achudant tots á l' obra.

Les nostres faltes y defectes sobre ser generals en ciutats ben reputades no son ni incorregibles ni imponibles tratantse d' un poble qu' ara comença á alscar d' un somni de dos sigles.

Y en pochs anys que travalem per la terra sinse enveches ni personalismes, ni ambicions sino en desinteresat patriotisme anirem més llunt de lo que nosaltros mateixos se figurem.

Oh Valencia del pervindre!

La nova Valencia somiada, per qu' n' oblidem les rencilles y les discordies intimes achuntan-se tots pera alscarla grandiosa y soberana en pochs anys?

ENSOMITS ACTUALS

Deliris de grandeza

La chent, no sab lo que costa l' acta de diputat á serts homens pera que si heu sabera tenim per seguir qu' els tindrien compassió.

Si emplearen el mateix afan en servir els interessos chenerols de la província, serà esta una tasetà de plata com bulgarmet se diu.

Pero es el cas, qu' este interès, no es per sacrificarse en favor nostra, sino que per el contrari, per que sap positivament, qu' els sacrificats han de ser nosaltros en benefici d' ell; y si per exsés de prudència y honradès no pensa tal, per lo menos, obra mogut per el deliri de grandeza.

D' estos individuos, en podriem sistar alguns qu' estes hores estan rebolicant tot este mou pera qu' els encasillen. Y cuanta es la seua desgracia! Perque si el que té poders pera tal pensará com nosaltros, de fijo qu' els encasillaria

pero en tal seguritat, que entones serien éls los que no heu voldrén. Així es, que huf cuant tropasen en algú d' els aspirants (*no bolem dir tots*) no els preguntent son programa, ni son ideal, no els preguntent pa que boleg l' acta. Es tan amarga la veritat que no el se la dirán! Y cuant la boleg disfrasar, tiran-sela d' estadistics, economistes, etc., etc., mos fan riure més de quatre.

Perque si reparém en els me-rits d' ells, si mirem les chestions que han fet pera conseguir millores en b' nefisi de la província, si es fijem en la profunditat de ses discusions y peroracions, facilment vorém la cantitat de *sustància gris* que tenen y se compandrá que poc b' podem esperar d' ells.

Per lo tant, si estos son els que han de procurar pera nostre benestar, no es descuidem si boleg continuant sent els de sempre y si aixó ha de ser així, es inutil tot sacrifici que fem, buscant nostra redenció.

El moment de deixar caure la papeleta dins de la urna electoral, es algo més trascendental que alguns se figuren y per lo tant ya que meditaro.

En la pelea, es preferible pegar a fuchir á que mos maten.

En les eleccions, es preferible votar en blanc, qu' entregar un acta á qui siga indigne d' ella.

ROBERTO BALLESTER

Desde Inglaterra

ACCIO

La reconstrucció d' un poble no pot ferse ab bones intencions; la bona intenció á res es equivalent y es l' escut dels que no estan disposta á avançar un pas en el difioil camí. Pera elevar l' espirit d' una cosa necessari amor, un amor gran als pites; que quant hia amor hiá voluntad y quant hiá voluntad sembla que la victoria camina cap á nosaltres: hiá acoixí y tots els nostres sentiments van en elle; anem empelat pera nostres sentiments.

La reconstrucció d' un poble no 's fa ab paraules, no 's prou dir 'farem'; seus passarons a veure lo qu' els altres fan, tenim

que escomençam nosaltres l' obra per sons pugam, y lo que deixem fet, hié está fet. Tempoc tenim qu' esperar ningú premi pal nostre treball perque en la nostra acció té que haver una abnegació absoluta. Qu' més premi que la satisfacció ab nosaltres mateix? qu' més gloria que contribuir á l' obra sagrada? Buscar altra cosa es mampendre el viaje al pais dels enganyos.

Així, pues, y poseu la nostra bandera ben alta, al cim de la montanya del nostre ideal, aont oinejai per el vent y il·luminada per el sol sobrella la flama de un foc que escomençá. Un foc qu' en el futur projecte sa replaudor per tote les terres y els mares dels mous y s' alsa cap amunt buscant el secret dels astres silenciosos.

DANIEL MARTINEZ FERRANDO
M'weastle ou Tyne, Febrero 1913.

VALENCIANS ILUSTRES

Constanti Llombart

Naixqué y morí en Valencia (1848-1893). Son nom perdurá en la història del renaiixement valencianisté per ser el fundador de la societat «Lo Rat-Penat».

Desde xicotet manifestà gran afició y aptitud pera les lletres y molt d' amor á la llengua materna. Gorfiarla y conservarla fou la faena de tota sa vida. Fill d' una família pobra, li futien recursos pera la vida, però may desmayá en lo treball literari. Vixqué en algun temps, en una barraqueta de Montolivet, duya dues ulleres negres, son tracte era festiu y agradabilissim; en la antiga papereria que en la plaça de Caixeres tenia en Lluís Vicens, aquell eximia valencià que corregué l' Amèrica de cap á rabo... allí se reunien totes les nits, artistes y literaris com Genovés, el eminent grabador y el pintor Gimeno Ragnier, el poeta Querol, Sanmartí y Aguirre, Palanca, Irauso, Partegás, Peris Mencheta, l' inolvidable D. Vicent Bóix y entre molts altres, allí estava sempre Constanti Llombart dient dichavachos y fent les delícies de la concurrencia. El primer treball que Llombart publicà fou una col·lecció d' epigrams titulada «Niu d' abelles». En 1875 començà el calendari de «Lo Rat-Penat», imitació del «Calendari Català» y del «Armada Popular», que durà alguns anys.

En 1878 fundà la Societat «Lo Rat-Penat» y al añ siguiente li fou premiada l' obra «Els fills d' la morta viu», apreciada

de biografies d' escriptors en llengua valenciana del segle passat; obtingué molts altres premis, entre illa la flor natural per la llegenda «La copa d' argent». Escrigué una notable «Història de Valencia» y al morir tenia molt avançada la revisió del Diccionari valencià-castellà de Escrib que imprími el editor Pascual Aguilar.

Nostra parla

Antigament els postes de nostra volguda terra tots cantaven nostres glories en nostra amorosa llengua.

Ya moriren aquells sabis de la glòria llevantina y descaigué nostra parla qu' es de Valencia l' emblema d' amor, y torna á renaxir perqu' en Valencia encà queda sanc chermana dels talents de nostra glòria sinerà.

Avant, llevantins postes! pulseu vostra llira alegra La societat vos achuda donant la mà chenerola pa fer cherminar la mussa en les glories de Valencia.

Oante usos y costums d' esta terra veneida en nostre dols dialecte, pera la eterna memòria dels valencians amadors de sa llengua y poesia.

FRANCÉS PICÓ DE MORELLANA.

Les coses clares

Cuant binguerem al estadi de la prensa, ben clar diguerem que no teniem color-potilich y que nostre programa, no tenia més que un sol punt, el defendre els interessos de Valencia. En este ff, entrarem en els desidios de captar la simpatia de tots en chenerol y el apoyo moral y material d' els bons valencians. A ells se debem y en elles contem, perque siens el apoyo d' ells es impossible nostra existència. Y qui representa á la opinid? La Premsa tota en chenerol. Luego entonces, ya que combindre en que d' esta es de qui s' han de captar les simpaties. A este ff, cuant nostre primer dí Nero ixqué á Ilum, tinguerem especial cuidao, en suplicar el apoyo de tota la prensa sinse distinció de ninguna classe,

A tots els periodicals demanabem lo mateix y d' igual forma. Ara bé: no bolen creure, que nostre programa siga refractari a ningú; pero lo cert es, que uns l' han pres en més calor que altres. Hui en dia, estan les coses de tal manera, que pera coneixer el fondo e importància de una noticia, manifestació, remitit, etc., etc., ne se figem més qu' en el diari que heu publica y segons quin, prechusquen. Així pues, si el públic veu que li dona la noticia de nostra aparició «El Diario de Valencia» ó «La Voz», diu enseguïda que venim del cam catòlic ó carliste. Si les «Províncies» ó «Correspondencia», del conservador, si «El Mercantil» ó «El Pueblo», del republicà. En esta sort, no sabem de quin color mos ahurá pintat la opinió, per quant tota la prensa, tota menys «El Pueblo», dona contiede nostra pròxima aparició. Després d' ella, á tota la prensa en general donarem les gracies (inclus al «Pueblo») y tota ella menys «El Pueblo» y «Mercantil» mos acusaren rebic reciproco á nostra humili atenció. ¿Per quin motiu? El ignorem. No creem que haguen tingut la desgracia de eixirsen del programa que tenim trast y per lo tant se creem en el dret de que tot aquell que siga bon valencià, deu de achundarmos.

Asentí després D. Jaume I campamentant ovny es la Creu Cuberta y era ausilient perilllos avansor, dirigint els treballs d' enginyeria, passava l' rey tan apropi dels murs que recibi una flecha en lo cap sinse donar mostres de dolor ni que l' impedita la ferida assistir al assalt y destrucció de la torre de Boatella abont moriren abrasats tots els frances que l' defendien. Vinguerenli després considerables reforsos de tropes d' Aragó, Catalunya y dels mateixos moros descontentos del rey Zayan, aplega á sumer l' exercit cristian 60,000 infants y 1,000 guerrers, entre ells anabien els bisbes de Tarragona; Narbona, Zaragoza, Tortosa, Lleida, Huesca y Segorb, els mestres de Calatrava y de Santiago, del Temple, é infinitat de prelates y nobles.

L' hora de la capitulació bavia aplegat; després de dos conferencies ab los parlamentaris àrabs, convingueren entregara la ciutat y castella de part del Xúcar, quedant els moros en llibertat y seguritat pera eixir ab los aens bens hasta Cullera y Denia y á establirsen en l' horta de Valencia que tant enriquiren ab sos intel·ligents treballs.

Al dia siguiente 28 de Setembre de 1228 vespr de Sant Miquel voleyan en lo alt de les torres del Temple la gloria Senyera real y entraba el rey victoriós en la Ciutat que abandonaren 50,000 habitants que preferiren deixarla á sometres al nou seyor.

La entrá se verificà pel portal del Temple y la comitiva se dirigió á la mesquita major, beneintia solemnment y entonant un Te Deum en aloci de gracies.

En premi als seus serveis lo Rey repartí als nobles y soldats de son acompañament cases y carrers sancers entre elles la de Zaragoza als caballers aragonesos, la de Serrans als de la Sarranía de Terol, la de les Avellaneras y Barcelona als catalanes; concedí molt terrenos als religiosos; lo que havia sigut cementiri dels moros ho elegí pera fer la plaza del Mercat; alsà la famosa porta de Serrans, y multitud d' obres ben·ficiose a Valencia.

F.P.

(Se continuará)

CARRERA DE COMERS.—Oficial y il·lure. Preparació ràpida y completa en totes les assignatures de la Carrera per método especial.

Ensenyàns individual.

Chapa, 19, 2.—GRAU.

La Conquista de Valencia

Una de les epopeyes més gloriose de nostra història en lo sige XI va ser l' arrièrga conquista d' este Regne per l' esforçat y valeros rrey D. Jaume I el Conqueridor.

Els primers fets d' armes dels cristians va ser la rendició de les places d' Arés y Morella, pero al aplegar á Burriana fon tant l' ardiment y valentia de sos defensors, que li costà molt al Monarca convener als seus capitans que pensaven abandonar l' empresa. Gracies al valor y disposició de Bernat Guillém d' Entenza, tio del rey, qui comandava les tropes, Burriana es prengué; item més se feu una escusió fins al Xucar suspense de les hostilitats en espera de resibir reforsos.

Corria l' any 1235, cuant novament Entenza al front de ses gents entrà per Jérica talant el camp, cremant y destruint els forments y conquistant el castell del Puig de Santa Maria (entones se dia d' Eusebi) en lo mes d' Agost de 1237. A poch l' enemic de Valencia Zayan intenti recobrarlo posant-sí ab un exerçit de 60,000 peones y 600 caballs contra 57 guerrers y 1000 infants que tenia l' castell, del qual feu Entenza tan brillant defensa qu' els sitiadors foren derrotats per complet y acorralats fins a les mateixes portes de Valencia, abon se refugiaren.

D' estos temps data l' encontro de la imatge de Nuestra Señora del Puig, a la qual i edificaren una suntuosa iglesia abont encara avuy se venera.

Per desgracia l' esforçat campé D. Bernat Entenza, morí en lo castell, y al saber tan trista nova tingué que vindre de Zaragoza el mateix rey a dirigir personalment el siti.

Aplegat al castell, pasà Don Jaume á donar en son recent sepultura al final y arribar caballer al fil d' este en presencia de tots els mestres de les ordens militars. Pero encontrant la seu gent tan tibia, medrosa y desposta al abandono de la fortalea apenes ell parira pera els alsunts de Govern, acudí Don Jaume á una d' eixes resolucions estremes que caracterisaben sa voluntat de ferro. Al clarechar l' alba reuní á tots en la capella del Puig y estesa la ma sobre l' altar jurà no tornarà a la Cort sinca conqueristar la ciutat de Valencia. L' emoció embargà el pit dels nobles al voce que ni als prechs de sa mulier Doña Violante cedirà l' rey y llavors, entusiasmats acordaren seguir hasta l' fi la campanya.

Entreguentse luego els castells veïns d' Almenara, Bétera y autres, y passant lo riu Guadalaviar ó Turia, asentí llurs tals en lo Grau; s' apoderaren enseguïda

d' algunes jardins y cases que avuy son el barri de Russafa y encara que Zayan feu algunes sortides foren rechassades pels cristians apesar de la desproporción, pues eren 1,700 contra 12,000 moros.

En sisx apiegà á la vista de Valencia l' armada de Tunís composta de unes 18 galeres, pero sabedora de que s' aprestaba contra ella una altra cristiana en Tortosa de major poderio, dominats pel terror llevaren anoles sinca auxiliars al ciutat que s' encontraien sens esperances d' auxili.

Asentí després D. Jaume I campamentant ovny es la Creu Cuberta y era ausilient perilllos avansor, dirigint els treballs d' enginyeria, passava l' rey tan apropi dels murs que recibi una flecha en lo cap sinse donar mostres de dolor ni que l' impedita la ferida assistir al assalt y destrucció de la torre de Boatella abont moriren abrasats tots els frances que l' defendien.

Vinguerenli després considerables reforsos de tropes d' Aragó, Catalunya y dels mateixos moros descontentos del rey Zayan, aplega á sumer l' exercit cristian 60,000 infants y 1,000 guerrers, entre ells anabien els bisbes de Tarragona; Narbona, Zaragoza, Tortosa, Lleida, Huesca y Segorb, els mestres de Calatrava y de Santiago, del Temple, é infinitat de prelates y nobles.

L' hora de la capitulació bavia aplegat; després de dos conferencies ab los parlamentaris àrabs, convingueren entregara la ciutat y castella de part del Xúcar, quedant els moros en llibertat y seguritat pera eixir ab los aens bens hasta Cullera y Denia y á establirsen en l' horta de Valencia que tant enriquiren ab sos intel·ligents treballs.

Al dia siguiente 28 de Setembre de 1228 vespr de Sant Miquel voleyan en lo alt de les torres del Temple la gloria Senyera real y entraba el rey victoriós en la Ciutat que abandonaren 50,000 habitants que preferiren deixarla á sometres al nou seyor.

La entrá se verificà pel portal del Temple y la comitiva se dirigió á la mesquita major, beneintia solemnment y entonant un Te Deum en aloci de gracies.

En premi als seus serveis lo Rey repartí als nobles y soldats de son acompañament cases y carrers sancers entre elles la de Zaragoza als caballers aragonesos, la de Serrans als de la Sarranía de Terol, la de les Avellaneras y Barcelona als catalanes; concedí molt terrenos als religiosos; lo que havia sigut cementiri dels moros ho elegí pera fer la plaza del Mercat; alsà la famosa porta de Serrans, y multitud d' obres ben·ficiose a Valencia.

F.P.

(Se continuará)

La mala Prensa

La prensa y el directe

Es tipic y notori en meoatos els valencians. Es manera y modo de ser. Es nostre carácter, pura flama. En un moment donat, acabarem en lo mon sencer, pero passat este instant, no som ningú. Per estos dies fuó un mes, que tots els valencians creiem que s' anaba á armar la gròsa, que anben a entrar en una refusa revolució. Per totes bandes no se oia mes que el crit de guerra. ¡O el directe ó la vida! Pero encara no es cumplid este, crec que no s' han recorda ningú. Tota la prensa sense distinció de color polític, mos aientaba á la lucha. Hui tota la prensa... calla y no diu ni una paraula. Se mos podrà arguir que hasta que no ixca á subasta no s' pot dir res. Es això no es-teu conforme. Deben pensar projectes, estudiar solucions convenientes á nostre propòsit, preparar tots els ànimos pera que estigen dispoits á fer lo necessari pera que no es quedem sense el directe. Se deu encoratjar molt y tots els dies pera que l' opinó estiga enterà de tots els tràmits de tot lo que es pense en bé y en mal. Se deu de encoratjar molt, pera que els sentenciantes, vuchen QUE VOLEM EL DIRECTE COSTE LO QUE COSTE Y QUE ESTEM DIS POSTS A OBTINDREL.

Así es lo que promete tota la prensa y sin embargo n' una paraula. ¡A qu' de deu este silenci? No volem pensar res mal, no, pero si que volem fer constar, que la prensa sol ser el portaveu de la població ó a t' alçat pública o y sent així, la prensa local de Valencia, no hores, perque Valencia en pés demanda el directe, y la prensa no diu ni una paraula.

La mala Prensa

Un dia y un altre insistirem en lo mateix sinca cançan, perque en be del millorment de la cultura patria escribim estes llinies.

Es p'sis que se pense en la perniciosa influència de la mala prensa qu' escampa per tot arru de nostre terra el desgraçat y pervertit ab el picor pecat qu' es el del mal exemple y del escàndalo.

La mala prensa son els periodicals sicalíptich, indecents y asquerosos, olent á arribal, que difunden el vici de un medo pasmós entre la juventut, la marxa tornata degenerat, enfermiss; y li llevan els brios y les energies fentla inútil pera la patria.

Son també els periódics criminalistes, com els «Sucessos», «La Semana Ilustrada», «La Semana Situacional» y molts altres que se publicuen.

Combatir áixa sisfia qu' invadix el camp del periodisme nacional es tasca patriótica y meritòria.

Si poguera espulsarla de nostra terra quan guanyarien la moral y la il·lustració!

¿Qu' se depren en eixes columnes, en eixos grabats museus inmundes de la criminosaitat universal? Quin ànima noble pot deleitar-se en eixes repugnats narracions de crims, paixos y miserias? Per quin fenomen estan aixos paperots corruptors corren de mà en mà, desde l' xiquest a persones, de cert grau de il·lustració que pareixen illugir tals coses?

No s' deixin el camp franch, alsants de musoles; combatimlos, qu' ells son un enemic encubiert y que fa mes mal que l' altre.

Avant la prensa literaria científica y política abont el poble puga trobar idees nobles y santes, que signifiquen, il·lustran y moralisen; fora els que no servixen mes que para embrutarlo.

Els regionalistes que tenim gram empes en alzar el nivell intelectual y moral de nostre poble som els cridats á evitar eix mal.

Yo que soch un soldat d' ultima fila, m' atreví a pregars als meus bons compaïs de casals pera qu' en sa ploma mes eloquent y autoritat que la meua dediquen de cuant en cuant algunes línies á tractar d' este important assunt y de la regeneració de nostra volguda Patria.

F. PALENCIA

Nostra Senyera

en el «Jaume I».

En la visita que el Archiu de nostre Achuntament feu el ministre de Marina, surció una idea elevat, patriòtica, nobilitativa. Li inspirà la presència de nostra gloriosa Senyera; naixqué el record de sons tradicionals grans, y segur estam de que cuant s' arriba realzar (si es que es poden fier de les paraules d' un ministre) ha de ser resibida en el aplauz unànime de tots els bons valencians. Se trata de qu' es nou acorrasat «Jaume I» qu' en el arsenal del Ferrol s' està construint y qu' es el primer que se deu botar al aigua en el present afi, com a poderós element de nostra futura esquadra, porto per enseñia la ban-

dera de nostra regió, en sons barres de sanc y la figura simbólica del Rat-Penat, y que sigan nosaltres, que s' ga esta ciutat que redimí el gran Conqueridor, la que rendixó este delicat tribut á sa memòria y regale al nou acorrasat una copia exacta de la Senyera, pera que al ondeshar sobre la cuberta del «Jaume I», faga revivir en totes parts la figura de aquell gran rey, y com él, las tradicions y les glòries de nostre poble. El Sr. Alcide p' de satisfacció y en el orgull de bon valencià, prometé qu' el Excm. Achuntament en nom de Valencia costearia el conmemorad homenatge.

Si tot lo qu' es digué no foren preparatius electorals y al amor á nostra ben bolguda Valencia, nosaltres els regionalistes els donem á tots les més expressives gràcies y els oferim nostra humil concurs.

ACADEMIA PESTALOZZI.—Cursos breus pera contaors de Comers (Tenedors de llibres) per prosediments de ensenyança eminentment pràctic.

Chapa, 19, 2.—GRAU.

nut pera edificar y haber trets algunes mil·lions de pesetes que hagueren bengut de perills á algunes Achuntaments pera edificar son deficit y els valencians s' hagueren liurat de algunes impostes creats per la falta de diners en les arques municipals.

Conque lo escrit no tan facilment se boira y serà molt inconvenient que se tinguerà present en les vanides fires.

LA PRIMERA PESETA

No vaché referirvos com vingué al mon la primera encantadora moneda d' a vint aguilletes, ni qui fou el sabio inventor, ni per què, ni en quina fecha. Això per mi, es més inútil qu' un paraigües en dia de bon sol.

Lo que si tinc interès en fervor sabedor, es de lo qu' em pasà en la primera peseta que tingut l' honor d' hospedar en la bolchaca dretsa del meu chaleco, de la que podia dir orgullos qu' era meua, tan meua, com les ungues dels dies grossos de caixà mà... Yo estebia entusiasmado, loco, no encara en la peseta de qu' era caixer, sino d' una estanquera morena que m' havia alquiat, els sentits y que per mes se'nies no m' pagava el lloguer; vull dir, que no correspondia a les meues mirades penetrants y anunciacions d' un cariño més inocent qu' un mocaoret de bolchaca en calats, Un amor de catore així.

Pero, lo que yo senia, casi tant com el poc interès de qu' era obchecte, es que la estanquera s' havia deixat de dir que no m' feia cas, perque volia un novio de diners. Se referia á que fora de posició; no ansu a creure qu' es tractava d' un novio de coure, plata ú paper especial d' eixa que dia: «El Banco de Espanya pagara, etc.». Yo estebia cremat. Yo opine qu' el amor no deu vendres per una cuanta chavos com si fora tela de doble ample ú capollos de Torrent.

La veritat es que yo era, iera, era y soc mes pobres qu' un pam de corda d' espai; pero això si; contaba en un cor més gran qu' una chavos.

En s'ra ocasió y a par de no pocs treballs consegui qu' un tu meu per via directa, me donara per la mateixa vila y en propria una peseta en plata. Una peseta! Res com qui diu! Yo, propietari absolut d' una moneda d' a sent sentiments.

Plé de satisfaccions m' en anà a casa y em bax mudar de cap á peu; hasti li afaní la tengala a mon pare, mencjanant relativament en elegancia en la mà dreita, mentre en la esquerra trecabat els quatre pelets de lo que se volia ser bigot, y me procurí un' acutit interessant front al estanac del meu amor.

J'ara sabrà ella en qui tractab. I ya s'pou yo de dues.

Lo dificultós era, que no sabia com ferli entendre qu' en una de les bolchagues del meu chaleco guardaba tan deliciós disco. Eusebiach apasionat en els dies grossos d' una m' una porxeta ridicul; ademés, ó tenia que de xar d' afirme el bigot ú amollar la bengala en terra, y c'ela de fé que perdé així na interès ma figura.

Una idea, tan fàcil com un dia de boda, passa per ma febre osa imachinasió. Comprar ua puro y qu' em tornara el cambi!

Pensat y fet.

Procurant lo pedre el ritme del pés mestros d' un home que te dinés, aplegué hasta el mostrador del estanac.

Ella, ingrata, casi no m' mirà.

Demani el puro; y després d' haberne triat ú, tirí m' de la bolchaca molt uff y solt la peseta.

El colp de la moneda sobre l' taulell, repercutí en lo meu cor y en el servell al mateix temps.

¡Ché!! Fon un colp igual al d' un troset de fusta sobre una peseta de marmol

FOSFO-FITO-KOLA ALÍÑO

Fósforo de la avena y Huez Kola granulats. Poderós tònic reconstituyent, antineurasténic y regulaor de les funsions del cór.—De grans resultats en la anèmia.

MERCAT, 52 (CHUNT AL ESTANC) VALENCIA

Cruel desengaño

Perquè em parles en cander demostrand lo que no senta? diguemse: ¿per què me munta? diguemse: ya: ¡per favor!!

¡Anchell! ¡dóna... ó serafí!! per més que loco me digues, no te mofes: no te riges: ¡per Deull! t' pista de mí

Pensa qu' el meu interès no'ls cremaré en eixe lloc: y si 'ls meus mèrits son pocs, es perquè no se fer més:

Pensa que t' ha volgut tant, ¡que'ns enxamay podré olvidar-te! dno veus com al nomenar-te, els meus ulls estan plorant?

Si en lo teu cor no existix el voler que m' has donat, ¿per què calor me has donat? ¿per què ta boca mentix?

¿Que me dius? ¿Que es un pecat, el volerte molt y be?

¡malaxix la teu fe, ya que'ns fa tant desgraciati!!

Mes no'viu qu' en la creu, perdonant mort el s'ñor: te perdone el meu dolor, sol per albiar el teu:

Trist voler que fon pa mi, i fico ansés, que m' devorall!

¡malahida siga l' hora en que yo te conegut!!

Morta la meua illusió, tan sols desicte una cosa:

¡que Deu te fasa dichosa... y que te perdone com yo!!

PACO MORAN BADÍA

Pera les señoress: En motiu del canvi de propietaris del almacén de Paquetería, meresa y Novetats.

El Palleter

Esta casa continuant la liquidació de totes les existéncies, pera coneiximent de les señoress qu' ademés de la venta al per machor, ven tots els chéneros al detall a prèus redunts.

No se equivocouen **El Palleter**

Mercat 4. — VALENCIA.

En el Achuntament

La última sesió

A les quatre y mitja, ocupa la presidència el Sr. Alcalde, se obrin les portes de la tribuna pública y en un moment queda plena, donant a les murmuracions que correu de qui s'auria jaleo, al tractar-se el arbitri del peix. Així es, que entre el soroll de tots, en chéneros, fou llechida y aprobada l'acta de la anterior sessió.

Seguidament el Sr. Amat, com a presentant de la ponència que instruix expedient en motiu dels abusos cometuts en el Sementerio cheneral, demana una certificació del debat que en motiu d'els últims fets al ci ocurrir, se instruix. El señor Orià, pregunta al Sr. Alcalde que ya respecte a este assunt, porque seria una vergonya que tal escàndol quedara per castigar.

El Sr. Alcalde, li contesta a go molesat al vor que ya qui s'atreixva a supondre un tal puer ell com a consejaler primer, y com Alcalde després, no esia dispost a tal y per eixe motiu no pot donar una contestació concreta de la marcha del expedient, perquè bol obrat en recte chusmista; y en contrar al verdader culpable, no bol pagar garrofit de segó castigant a un inocent.

El arbitri del peix.

En este assunt, com en molts, no ya ningú que s'entenga; ni els de la comisió, ni els de fora d' ella. Cada ú creu una cosa, no ya triteri propi y per lo tant entra é ix en comisió sense resoldre; en este estat se dà a la sessió y allí se coneix el cas ante Valencia tota representada per la prensa y la tribuna pública, de bors que després de aprobar-se un acord, se reboca a la sessió siguiente, substituïdo per altre. Aixó creem, que no es serio; y per que pasa? pues sensíllement porque quant se sita la comisió deuen acudir tots els assuts sine d'ells a sessió, sinse antes estar discutits y aprobats per tots.

Perque en la actualitat se du a sessió, y després de 5, 6 ó 7 canvis de hora ó més de discussió quedem tots igual que estabem, perque té que tornar a comisió.

Una prova de lo que diem, es lo que pasó el altre dia. Que després de lo molt que es escrit, y es parlat sobre lo del peix, el Sr. Sampere, li preguntà el Sr. López

(D. A.) en quins motius se fundat la Comisió para imposar este arbitri.

El Sr. López (D. A.) li feu història de tot lo que hi posat fora y dins de la Comisió y finalment com esta no bol perchudicar a ningú mentre heu puga evitar, a aconsellat lo qu' el mateix gremi de Silsons hi demanat.

El Sr. Sampere diu qu' el Sr. López (D. A.) no ha defensat el dictamen com esperava, lo qual demostra qu' es ilegal è immoral, però es el cas qu' ell no ha demonstrat y pera chusmificarse arremet contra els almasenistes de abaccho porque estos han demanat que no pague este articul y si la sardina.

El Sr. López (D. A.) diu qu' ell lo que creu es que deu de pagar el abaccho y no la sardina. Perque el pà del pobre que bol supondere el Sr. Sampere, es la sardina y no el abaccho qu' està molt més car que la carn, però com això es una opinió particular, ell demana que se aproba el considerar à la sardina com a peix inferior y respecte al abaccho que pase al cos de Liebre del Achuntament pera que diga si deu de pagar per inspeció.

Nosaltres si'nser literats, creem que la inspeció deu de ferse a consciència, puesto que se trata de la salut pública. Ata be, ¿Pot pagar el Achuntament este personal sense crear el arbitri? enhorabona. No, qu' el fass pagar, lo menos possible, pero sobre tot du ordenar qu' es faga una inspeció veritat, lo que també creem, es qu' el peix que debia fer pagar y no poc es el peix que be del Cantabric, eixe si que debia pagar per tots conceptes.

Per primera eixa peix, no es el pà dels pobres, eixa no el menchano més qu' el que té seguitos, segon que impossibilita la venta del nostre, tercera porque douat a que be encaixont y de fore, te molt de perill a ferse roi, y quarta que com els ultramarins han convertit les aseres en perpetuas peixateries, fentnos respirar continuament à peix antes que a flora, piven a les pobres peixateries valencianes de anar cridant per el carrer per gaudir-se una peseta. Això es lo que se debla gravar y no poc.

Al menos fom el peix de nostres plaques, arrancat de la mar per nostres sufrits paisans, els peixadors.

Reconeiximent del abaccho

El Sr. Marco Jimeno diu que no se necesita acuerdo algú per practicar el reconeixement que demana el Sr. López (D. A.) y que deu da ferse en la forma que menys molesties cause als industrials, sostenint lo deu resilió en els fielatos sinó en els almascens. El Sr. López se oposa dient que d' este modo no se podrá fer quan siga en estatuts chicotetes; pero com no té i'fet que siga de un modo d' altre, que lo millor sera que informe la Administració d' Arbitris el modo y manera. La minoria republicana se oposa porque bol que siga en els almascens.

A nosaltros també nos es indiferent per no deixar de comprendre que la inspeció en els almascens, se presta a més tapabiques y menos inspeció.

A continuació se discutí el dictamen de la subvenció a la Institució per la Enseñanza de la dona. Respecte a este punt estan molt conforme, tot lo que siga en pro de la enseñanza y tant mes de la dona, deu de pendres en calor per tots per abore si adeixin algo en el altres que estem.

Millora important.

Pasa a comisió una moisió del Sr. García Durá (D. M.) de que se estude i formule en unchancia el projecte de prolongar el pas del Colón del Cabafial hasta hora mar, estableint en ell bancs de asiento y plantasió d' arbres. El Sr. Alcalde ha pregunté en molt bon contu, però que les obres bachen en el camher premura p'ra que si es possible est'gen acabades antes de acabar-se el estiu. El Sr. García Durá (D. M.) s'acosta a la tribuna de la prensa y mos digué que també vol en companyia de son cherma (D. J. B.) presentar una proposició pera que se faga un pas del Colón a la sequia de gas, ample, en arbres y bancs de asiento y si es possible, per alguns masisos, una coxa pareguda a la gran-via. Nos roguem a tota la prensa que manprenguerem tal campanha a fi de achurar als dos chermans en eons desidios de fer algo per els abandons Poblate Marítima.

Obra caritativa

El Sr. López (D. A.) proposa se eximiscia un son dia de l' arbitri Municipal y se done un soccor de 250 p'tas. á la desgraciada viuda, que se li crema la barraca y tota la roba. Els consejos Crú y Sampere demanaren que passara a comisió (total per 250 p'tas.) En canvi el Sr. Ferrer Peart propo-

sé que en conte de traure eixos diners de la Caixa Municipal debien fer una suscripció a reò de 10 p'tas. cada consejal així en cent de 250 p'tas en podia arreplegar 500.

Mol per el Sr. Peart Marco Gimeno diu que no deu fijar-se quota, i millor en canvi! Pero en vista qu' era cosa de pagar la bolechaca particular, se aproba que hen pagara la caixa Municipal.

El consejal García Durá (D. J. B.) li demana al Sr. Alcalde que adequarina y posara farol en el carrer de la Serrería del Grau, pues en la actualitat està fet una asquerositat y disprovist per complet de seguretat personal.

El Sr. Alcalde prengue bona nota per complaure a la machor brevetat els desechos meritissims del Sr. García Durá (D. J. B.)

Y hasta l' altre.

¡Ché!! El millor paper de fumar. De venta en toch el mon

Els balls de Carnestoltes en la societat «Escalante»

D'unes d' alabenses son per tots conceptes les chestions qu' al front d' esta culta y distinguida Societat venen realisant sou digne president D. Arturo Barquer, chuntament en los señors que componen les chantes Directiva y de Festos, en el fit d' engrandir este neutro de reunió de los d' distinguit dels Pobles Marítims.

Per si foren poes els èxits aconsejats per esta Societat desde sa fundació, pot sense reproxi ningú anotar en son *Haber el èxit* grandós, indiscutible obtengut en el últim Carnestoltes. Una vegada més han posat éstos señors de manifest sa senyera y gust extraordinari, condicions qu' valoren cuants actes realison.

Perseveren en la norma que hoi, y no cap d'ells que, en ella, la solida administració y la basta iniciativa demostrà sempre, voran multiplicats d'un modo portentós els conceptes per los quals esta Societat culta ahon se rendix homenache per y en tots conceptes a la Sienya y a l'Art.

Volguera dir que de suffi-ent esp y para dir cuant sent per les distingudes y hermoses així retes qu' en sa presencia en este saló, foren olvidar als infelizes mortals als congregats les miserias humanes y particularment a éste modest cronista, fentlos ensomiar en un mon nou qualitat d' alegrías, delícies y plaers.

Tinguem prou en saber, qu' en mi tindrà sempre un fervient admirador de sos numerosos atractius.

JUANITO

Espectacles publics

Teatro Principal. — El dimecres debuta el eminent ventrilòc, nostre estimat pais. Sans en són extraordinaries d'inos parlants, completant les eses una bona companyia còmica baix la direcció de Pascualist Gregori, posant en escena lo maloret del teatre còmic València.

Teatre de la Princesa. — Este dissapte es el debut de la companyia de sarsuela de Miquel Miró y el mestre Peris, en la que figuren de tipus de tant de nom com Visantina Bonastre y Filomena Nacher.

La empresa conta en molts estrenos de distinguits autors.

Teatre Apolo. — En la sessió del diumenge a les sis de la tarda, debuta la companyia de comèdia que dirichix Juan Espantaleón en «El Abolengo», i' continuàs donarem un número de «Les fóques aeròbates» que ya habien tenuit ocasió de vore durant la fira.

Teatre Rusa. — L'estreno de la sarsuela «Los hombres que son hombres» de Moyón y Jiménez, son un aconteixement.

L'obra pasa molt bé y son aplaudida, aixina com els seus intèrprets, veuenç la sessió.

Teatre Bellav. — Continua en lo cartell y donant pesetas «El buen amor», de Linares Bécerra y López Oñate, estrenà la nit

del dimarts y a la qu' assistí Linares Bécerra, sent aclamat per el públic qu' omplia el teatre.

Teatre El Dorado. (Grau). El dimarts passat s' estrenà en este teatre la revista política «El fin del Mundo».

La obretà com a revista està molt bé; llavatius gran que l'autor s' ha contenat en fer una revista no extensiva més p'rs el argument se presta en gran manera per vindre a descriure la situació política espanyola.

El dimecres, en cessió d' incontrar-se en Valencia l'autor de «Los angeles mandan» donaren en son honor una gran velàpolsoane en essen d'ita obra y «Alma negra».

De les obres, no podem dir res més després de lo molt bo que se digué d' elles cuant s' estrenaren; però lo que no podem callar, es el treball meritissim de tota la companyia especialment de Taberner, Baraja y Cabrera.

Estos dos actors, estan adquerint lo que tot actor desicha —un nom sobre la essència— lo que no es de extrevar donants molt interessés que posen en tots els papers que 'ls se confien fent sentir al public la impresió de 'ls personatges que representen.

De les dones tenim el sentiment de no poder dir res de Carmen García pues encara no l' han vist representar ningú paper de fòrnia. La Carrasco y la grasiosa Moller, cada dia millor.

Cine «La Rosa». — (Grau). Demà y després, dilluns y dimarts, se proyectarà en este favorit saló, la colossal pel·lícula de 1000 metres titulada «El Diablo Rojo, ó Satán en la vida moderna»; sense qu' apesar de lo costós del programa s' aumente per res el preu de costum. Li asseguren al amic Sala dos dies de productiva fuma.

Molt prou se exhibirà l' esplèndida sèrie de costums espanyols de prop d' una hora de duració titulada «La Barrera» (úm. 1).

Crónica local

Sr. Alcalde moltes gràcies.

Encara qu' un diari s' apropiat el triomfo de haber seguit atés en una denuncia de que se tapera un bras de la seqüia de Mestalla que ya en le camí del Grau, mostren molt egrat, li donem les mes expressives gràcies al Sr. Alcalde per haber atés nostra primera denuncia. La foren el dia 2 de Febrer y el dia 6 enuant la fer «El Pueblo» el Sr. Alcalde, segons manifestació personal ya havia llegit nostra denuncia y pres les mesures necessàries. Moltes gràcies Sr. Alcalde obrant així es farà digna de los tres humils alabans, encara qu' un altre diari el vilipendie.

Sr. García Durá (D. M.)

Moltes gràcies per haber atés nostra súplica de que regara les places de Espartero y San Roc. El que be obra, be encontra: continua atenentnos que mostren continuament manifestant nostra agrairia.

La companyia dels trenviles ama y senyora de tot i' anden de la dreta del Camí del Grau te obligació d' adequinar a asfaltar dit anden?

Fam esta pregunta perque cuant l' autorisaren pera tallar els arbres de la segona fila de la banda dreta pera exemplar les vies se digué que dita empresa faria l' asera. L' asera si que l' ha fet pero la paguen els amos de les finques als quals han perjudicat en gran manera el que s' acostara el trenvia més a les cases posant en perill la vida del vehí imposibilitant el trafic a les coses de comers.

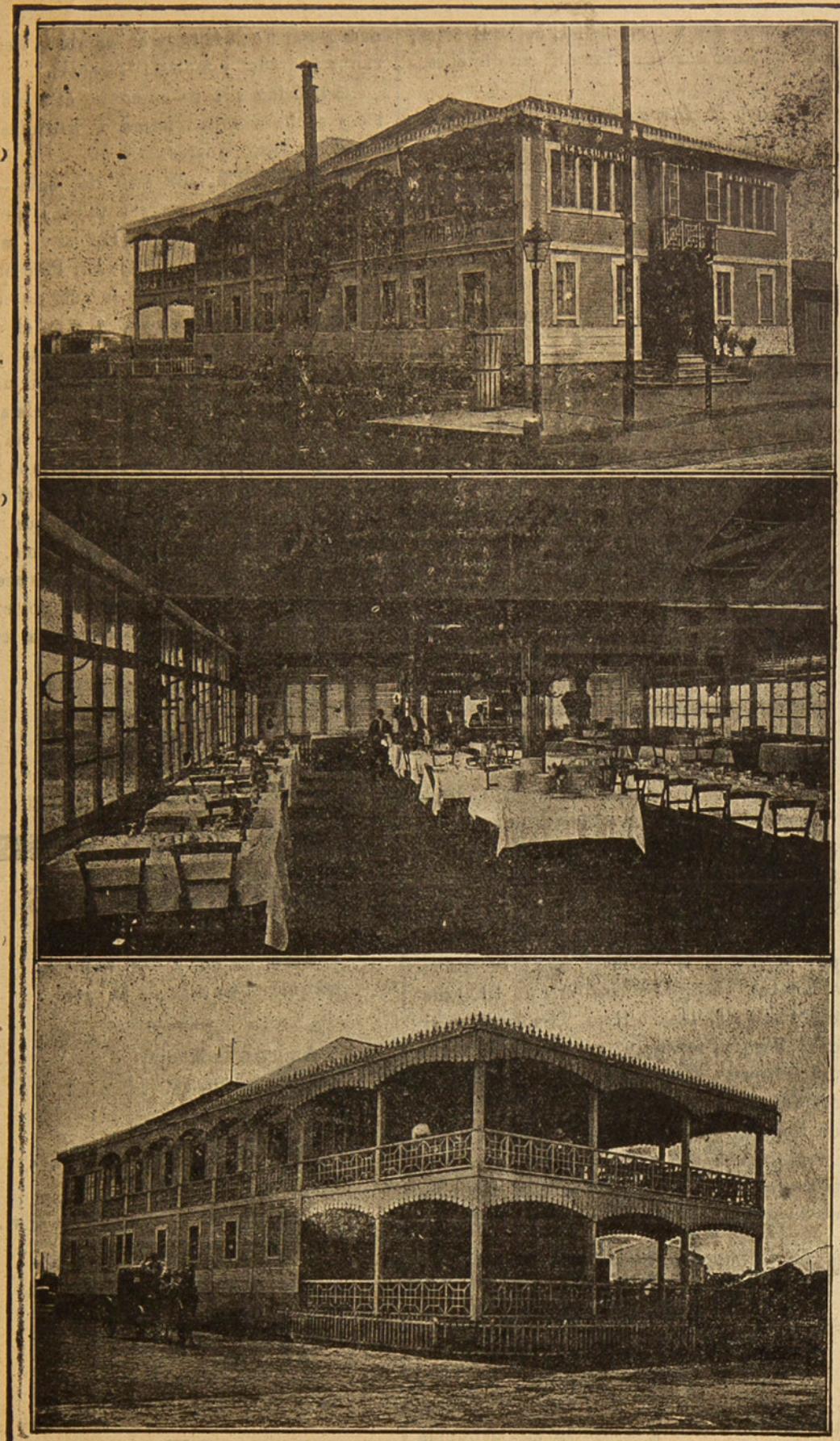
Sr. Alcalde

El Camí del Grau únicament avenguda que te Valencia amplia y llarga te dos antigües cunetes que cuant els arbres que s' han cridat d' elles eren chicotes estava justificada la seua existència p'rs aprofitar per regalarlos; hui que ya son grans y en les seues sòques obstruyen el pas de la aigua.

cuant plou perque ocupen tota l' amplitud de la cuneta ya no es tal cuneta son de possits d' agua que se escapa de les boques de rac y depòsits del fons que l' veinat dins d' elles ofen

GRAN RESTAURANT MIRAMAR
DE
JUAN CLEMENTE

Saló-menjador espès pera 500 cuberts. Automòbil de la casa á la paré d' els Tramvies :: Teléfono núm. 1037 + + + + +

Sastrería y pastelería
— DE —
CECILIO VIANA
SASTRE-MODISTO
Estrene en la confeció
Carrer de Sant Vicent (front á la Pilota)

EFFECTES NAVALS

LUIS BALLESTER Y C.
Barnisos, abacá de Manila,
Pintures, Liquid Veneer, y tota
clase d' atifells de peixca, etc., etc.

CARRERA DE COMERS

Oficial y lluire. Preparació ràpida y completa en totes les assignacions de la Carrera per
mètode especial.
Ensenyana individual.
Cursos breus pera Contadors de Comers (Tenedors de llibres) per prosediment d' ensenyana
eminently pràctic.

FRANCÉS E INGLÉS

Carrer, 19, 2.º — GRAU

ACADEMIA PESTALOZZI
Director D. JOSE ALMINANA, Profesor Mercantil.

Camiseria y corbatería. Unic depòsit del sabó «Ideal» pera tocar.

Comers de teixits Nacionals y Estrangers

ALFREDO GARCIA
Paseig de Colón, Cabanyal (València) (Antiga botiga de Fito).

BAZAR MEDICO
(Chunt à la Plasa de la Reina)

Higiene, Ciruechia, Ortopèdia, Gomes.

Antiga Casa Clausolles.

Comers de teixits Nacionals y Estrangers

CELESTINO GARCIA

Carrer de Escalante, 36, Cabanyal (València) (Antiga botiga de Servilleta)
Llensos, teles de cotó de totes classes y amples spaños, franeles, llanes,
cubertos de seda y piqué, mantelerías, etc., etc.

CINE LA ROSA

Carrer de Chapa. — Grau

Sessions tots els dies, desde les sis la vesprá. El que presenta més
novetats.

FOTOGRAFÍA ARTÍSTICA

E. VIZGAINO

Machor, 26, entresuelo. — GRAU

Ampliacions de retratos.

Treballs en llum natural y artifcial.

Especialitat en retratos de chiquets.

FRANCISCO FELIU

Abadia de Sant Martí n.º 1

Llensos, bordats, teles de cotó de totes classes y amples, encaixes, cubres de seda y piqué, mantelerías, caixes y calsetins, eixuts complets pera novies.

Abadia Sant Martí n.º 1. — VALENCIA

La Palma de Oro

Fàbrica de dolços

ARTURO MIRÓ

Carrer de Chapa, 29 y 31 Grau (VALENCIA)

Antiga casa Genaro (no s'confonixquen.)

Anunsiis Telegrafics

Ferreteria y Bateria de Cuina de J. Vaquer. — GRAU

Sastreria del Pòrt. — Machor, 19 — GRAU

La Espanyola. — Sastreria. — Onaps, 55 — GRAU

ANIS ALEMANY

Bar Gallito. — Sastreria esmerada i d'arrel, e distinguides esporutes. — Carrer de Ribera, 38 — VALENCIA

Francisco Plá — Pintor decorador, Rotsols sobre cristal. — Carrer del Pòrt (ans S. Fernando) 17, pral. — CABANAL

Tintoreria Soto. — Suçursal Chala, 28, Grau. — Despach: Carabases, 10. — Taller: Camí del Grau, 14, 23. — VALENCIA

FABRICA DE BENGALES

Paraigües, palmitos, hombreles, boquilles y articles de pell.

DE

Luis Bruguera

Sen Visent, 41. — front al de Sent Ferran. — VALENCIA.

Pastisseria y forn. — Viuda de Chueep Carles. — Hams y variat surtider posterior. — Machor, 34. — GRAU

ANIS ALEMANY

Hotel del Pòrt de Roberto Pérez. — Servisios per cuberts a la car. E. Més ben situat. — GRAU

ANIS ALEMANY

Sabateria la Imperial de Manuel Alagarda. — Carrer Machor, GRAU.

Tenda de l' Ancora de J. Chinier. — Rotsols confeccions; quincalla, depòsits dels impermeables Chinier.

(Front al port).

Carnistòtiques. — Serpentines y confiti. — Papereria de Oct. — GRAU

Odontina Antiséptica Listerri

Aromatitzada el à, lleva el dolor d' quixal, neteja la boca y enfortixa les encàsties. **ITOS!**
Desapareix á les 24 hores prenent la Gomenolina Listerri. Els preparats Listerri, se venen en les Drogueries de S. Antoni, de la Lluna y principals Farmasies.

EMPLOE: Se necesita un agente que tinga algunes hores disponibles pera treballar un asunto á sou fijo ó comisió.

Dirichirse á esta administració personalment de doce á dos de la vesprá y de set á huit y micha de la nit.

COLECHE PESTALOZZI

Chapa, 19, 2.º — GRAU

Establít en el local més capçal en relació al número d' alumnes y que reunitx les millors condicions possibles; ventilació directa de la mar; sol en les classes; cubicació suficient d' aire per alumne (20 m. c.) etc.

Ensenaña completa graduada elemental, mig, superior y d' ampliació; que comprén totes les assignacions de l' ensenyana primaria oficial, més el francés.

MOLT IMPORTANT. — En este Coleche no s' fa sufrir als chiquets castigs corporals de ninguna classe.

Chapa, 19, 2.º — GRAU

El director del Coleche Pestalozzi, Dr. Josep Alminana, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha estat nomenat Director del Coleche Pestalozzi de València.

El Coleche Pestalozzi de València, ha est